

862 júl. 1.

K573/1014.

Kedves barátom!

Nagyon megadom bar mullok valmerfegeuneh
az aras: imer ivel, mra e par liralmas
got masra nem brhason.

Teleségeu cralugyan felmegyan Pestre meg e ho
folysaban Destryneél, kinél, oi ev ora sen-
nap volham imer; kelek beuneseke, a
kelek komanagys, tegeu, meseggyito kis
colleganones ei Lalylo "csorhalmon", hogy se-
geljeiek, vereseiek, tamogassaiot a miben
kell Pesken leie alan. Destryne' i on len
nagyan, i pallaton i allalmasin vele len a
Vadonkormiel, de megis kresen (most az
egyfer), hogy ti i Pesken vagyok; vagyha
magad cralugyan "livaloniel" Hauvahn, ha ugyen
kirelkiei Lalylo "meu", valaki koreluek on
len. Kilonosen vironisaraiban, a vasuton el-
helgesieken Kreu suies baronagysora. Gondl-
hasod, hogy val nagy ora baronora magam
netrul el ersa kezeis kesey aarys, de hiaba,
mairex' nem lehet!

Pedig kresnik felmenni, hávörriamel némi
menyivel több ön van már bajszorban
azóta is, hogy nem lássalak, most se volt
emlék vagy; nem arról van szó: más nem
adhat ki derreket? hanem arról: más nem
másként hogy veszt? hogy újra ne irassam.

Most is azt mondám, a tui mandorán: hogy
magam velem fel fessen a honorarimur,
seha addig míg fel-merek, ezt kezd mond
jon.

Másról mindezt, munkánagyról, a lap
úgyról, kilso ei belso dolgorol más
kor; most, — ilyen an övés! — kezeis fe-
leségemmel vagyis elfogadva. — Mitör
vityaútarik, azt nekem jó előre tudnom kell,
hogy mikolgyon várhanam, — egyval ráwt
bizom.

Írték át jón meg banneteket, eides
jó barátim, írték át jón meg!

Hauwa, jul. 1. 1862 arigi Miskau

Σ ΚΟΝΤΑ
ΤΑΡΑ

三
二
一

の
ま
ま

Arany Jánosnak.

Pessen.
ültörüs ei 3 pipa usza far.
kam 11^{ed} m.